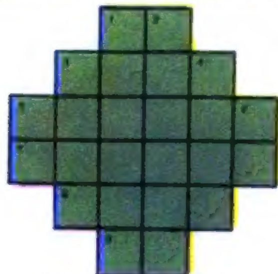

WEEKBLAD
PEP
Nr. 36
4 sept. 1965
35 ct. p. w.
losse nrs. 45 ct.
IN DIT NUMMER:
HET GELE TEKEN
EEN NIEUW AVONTUUR VAN BLAKE EN MORTIMER

3 $^{xz}_{(a-c)}{}^{3}$? NOGAL WIEDES ?$^{(a-c)}_{3\,xz}$ 3

ARREN MAAR

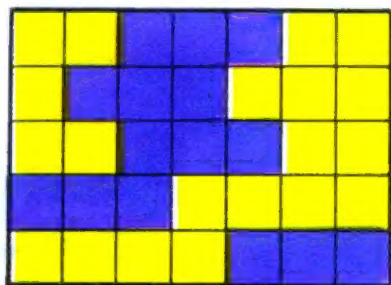
Op de achtergrond van de tekening zie je een ar vertrekken. Hij verlaat de vijf woorden die op de voorgrond staan. Al die woorden bestaan uit drie letters en overal kun je AR van aftrekken. Als je dat vijf keer goed doet, houd je van ieder woord één letter over. Samen vormen die vijf letters wéér een woord en als je dàt hebt gevonden, ben je bij de oplossing van deze puzzel terechtgekomen. Schrijf het gevonden woord op een briefkaart en stuur deze vóór 9-9-'65 naar Redactie Pep, postbus 144, Amsterdam. Schrijf in de linker bovenhoek aan de adreszijde van de briefkaart: Pep-prijsvraag nr. 36.

DIAMANTJE

In dit diamantje kun je zowel van boven naar beneden als van links naar rechts dezelfde woorden invullen. Het cijfer tussen de haakjes betekent dat het woord van boven naar beneden moet worden ingevuld. Dit is de betekenis:

1 (5) kilogram (afk.)
3 (3) klein roofdiertje
5 (1) sieraad voor hals
7 (2) klank
8 (4) metalen bak
9 (6) Nederduits (afk.)

RANGSCHIKKEN

Schrijf de woorden:

STUFFEN
BEDELEN
HAANTJE
VEREREN
FLUITEN

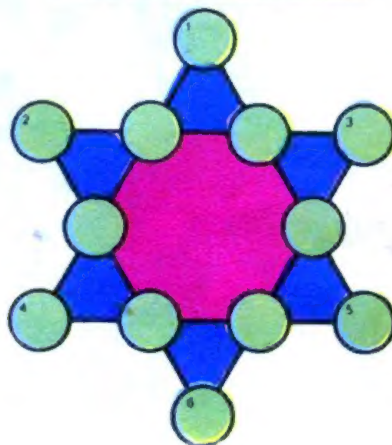
van links naar rechts in het schema. Je moet daarbij de volgorde zó verwisselen, dat je in de blauwe vakjes, regel voor regel, een uitdrukking kunt lezen.

VIERKANT

Zie je kans met twee rechte knippen van de schaar deze twee vlammen in vier stukken te verdelen die je tot een vierkant kunt leggen?

KRUISWOORDSTER

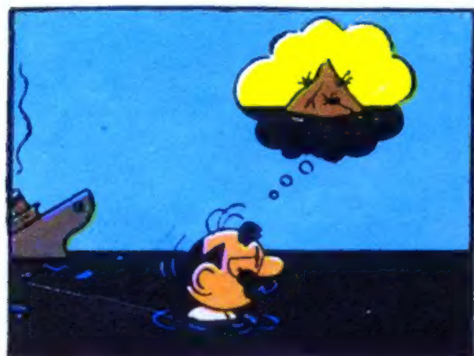

In deze ster kun je in de cirkeltjes op iedere lijn een woord van vier letters invullen. Hieronder vind je de omschrijvingen.

1—4 nauwe doorgang tussen huizen
1—5 nu en dan
2—3 tik op de deur
2—6 zwarte brandstof
4—5 tijdje
6—3 plomp

OPLOSSINGEN OP BLZ. 3

OS

Dat moet ik PEP schrijven

BRIEVEN VOOR DEZE RUBRIEK KUNNEN GERICHT WORDEN AAN PEP, POSTBUS 497, AMSTERDAM.
IN DE LINKER BOVENHOEK VERMELDEN: PEPPOST

INTERNATIONAAL

Ik woon nog maar een jaar in Holland, maar in die korte tijd hebben we heel veel bladen gehad. Nu houden we voorgoed de Donald Duck en de PEP. Het eerste voor mijn kleine zusje Mercy, die er heel leuk Nederlands uit leert, en de PEP voor mij en mijn broer.
Wat een internationaal blad is het! Wij komen uit Peru en daar hadden we bendes tijdschiften, ook veel strips, overal vandaan, en sommige stories komen me niet onbekend voor, is dat mogelijk? **(Ja, onze tekenaars zijn over de hele wereld bekend. Red.).** Ik zou graag willen weten wie de tekenaar van Mick Tangy is (**A. Uderzo. Red.**) en die van Rik Ringers (**Tibet. Red.**). Dat vind ik fantastisch getekende stories, echt waar! Vindt u mijn Nederlands erg slecht? Spreken gaat veel slechter. In Peru was het allemaal veel makkelijker voor mij.

Mayda Chasseau, Bussum

Je Nederlands is uitstekend! We hebben niet één fout gevonden.

DRAG-RACING

In PEP nr. 28 las ik over de sport Drag-racing. Ik had daar al meer van gehoord en gezien in een film en ik ben blij dat u er de hele middenpagina aan hebt besteed. Ik hoop dat u iedere week een artikel over race- en sportwagens zult plaatsen. Ik weet zeker dat u daarmee niet alleen mij, maar ook vele anderen blij zult maken.

Hans Vos, Apeldoorn

SPORTPLAAT

PEP is van top tot teen fantastisch. Over de sportplaat gesproken: ik vind het beter er zangers of beat-groepen op te zetten.

Jan Thiermann, Breda

COMPLIMENTEN, MAAR ....

Laat ik u allereerst mijn complimenten maken voor de geweldige verbeterende wijzigingen die uw blad de laatste tijd heeft ondergaan. De PEP van vandaag is haast niet meer met de eerste jaargangen te vergelijken. Nu impliceert dit natuurlijk niet dat ik met àlles tevreden ben. Zo mogen wat mij betreft Bonanza, Spaghetti en Hocus Pocus PEP wel verdwijnen. De rubriek „PEP-show" is niet actueel en vindt u niet dat er wel wat èrg veel aandacht aan de sport wordt besteed? Maar anderzijds betreur ik het allerminst dat Zorro zich heeft teruggetrokken, ondanks het feit dat de serie door de tekeningen van Hans Kresse veel is vooruitgegaan. Verder niets dan lof voor uw uitstekende blad.

Kees Henselmans, Helmond

OMA

Wij vinden PEP een fijn blad. Mijn oma heeft zich er voor ons op geabonneerd en als de school woensdag uit is, lopen we om het hardst om het blad het eerst te lezen.

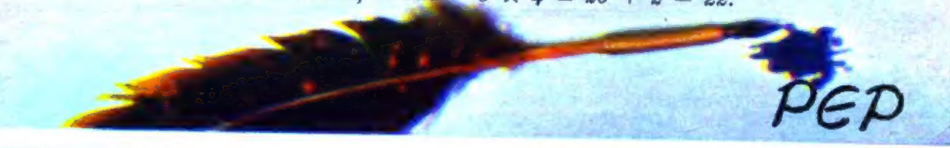
Tonny en Annet Veerman, Terneuzen

MENEER VAN DALEN

In PEP nr. 26 hebt u een rijtje bewerkingstekens staan en nou kan ik de tweede niet uitkrijgen zoals u hem daar heeft staan. $2+5\times4=22$. Dat komt volgens mij niet uit. Het moet zijn: $2+5\times4=28$. Nou moet u even kijken wie gelijk heeft, ik of u.

E. Breider, Alteveer

Pep! Bij dergelijke sommetjes dient men als volgorde aan te houden: 1. machtsverheffen; 2. vermenigvuldigen; 3. delen; 4. worteltrekken; 5. optellen; 6. aftrekken. (Meneer Van Dalen Wacht Op Antwoord). Het wordt dus: $5 \times 4 = 20 + 2 = 22$.

NOGAL WIEDES

(OPLOSSINGEN VAN PAGINA 2)

PRIJZEN

EERSTE PRIJS: EEN PLATENSPELER IN KUNSTLEREN KOFFER; TIEN TWEEDE PRIJZEN: EEN BADMINTONSPEL; TIEN DERDE PRIJZEN: EEN FRAAIE VIERKLEURENBALLPOINT.

PAS OP JE TELLEN

Als je hebt meegedaan aan onze grote zomerprijsvraag PAS OP JE TELLEN, dan zul je wel benieuwd zijn te weten of je ook tot de prijswinnaars behoort. Toch zul je nog een weekje geduld moeten oefenen, want er zijn zo geweldig veel oplossingen binnengekomen, dat we nog niet klaar zijn met het uitzoeken van de juiste antwoorden? Wel kun je — als je heel veel haast hebt — naar een van onze bijkantoren gaan, waar, als dit blad uitkomt, de lijst met prijswinnaars al ter inzage ligt.

OPLOSSING PRIJSPUZZEL NR. 34

De blauwe tenten stellen de letter U en de rode de S van AUGUSTUS voor.

KRUISWOORDSTER

1—4 slop 1—5 soms 2—3 klop
2—6 kool 4—5 poos 6—3 lomp

DIAMANTJE

K G
F R E T
K R A L E N
G E L U I D
T E I L
N D

RANGSCHIKKEN:

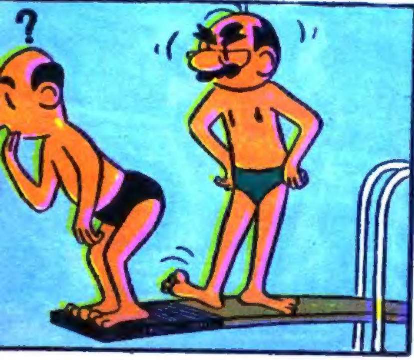
beDELen
hAANtje
fIUITen
STUffen
vereREN

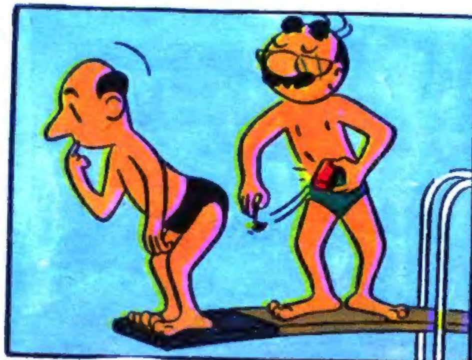
De uitdrukking luidt:
DE LAAN UIT STUREN

VIERKANT

Van iedere vlam knip je een punt af. De vlammen schuif je tegen elkaar en met de punten vul je het vierkant aan.

AR

BLAKE en MORTIMER in HET

Professor Mortimer helpt zijn vriend kapitein Blake bij het onderzoek naar de man die schuil gaat achter het gele teken.

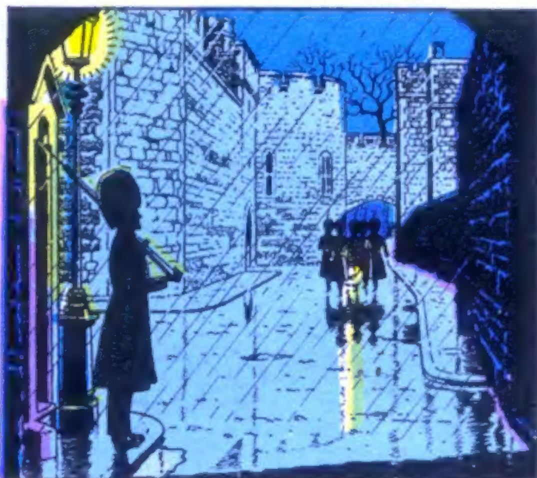
De grote Big Ben slaat één uur... de regen valt in stromen neer... Zwart tekent de Tower zich af tegen de grauwe lucht... de donkere straten van Engelands hoofdstad liggen glimmend en verlaten....

Binnen in de oude vesting schijnt iedereen te slapen, maar de Royal Fusiliers...

...inspecteren de schildwachten....

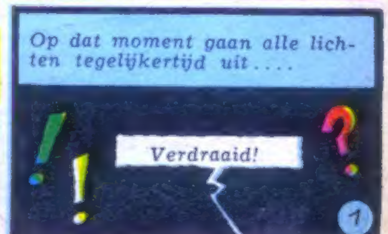

GELE TEKEN

door
E.P. Jacobs

Het sein wordt gegeven . . . lang klinkt de echo in de sombere gewelven na . . .

WORDT VERVOLGD

Flippie Flink

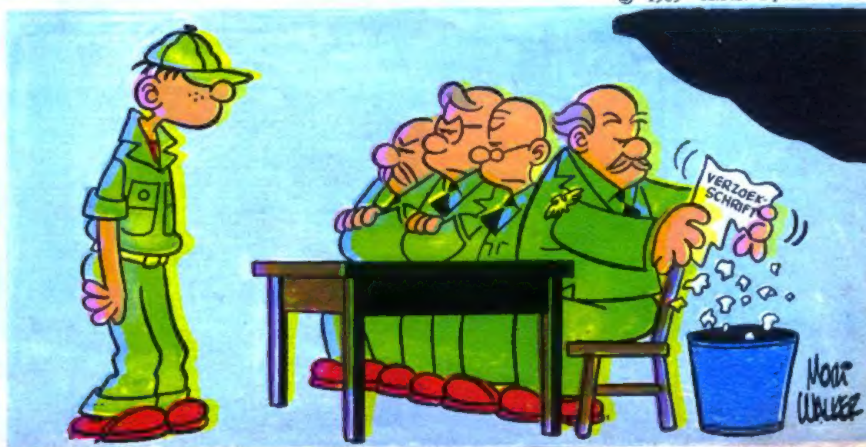

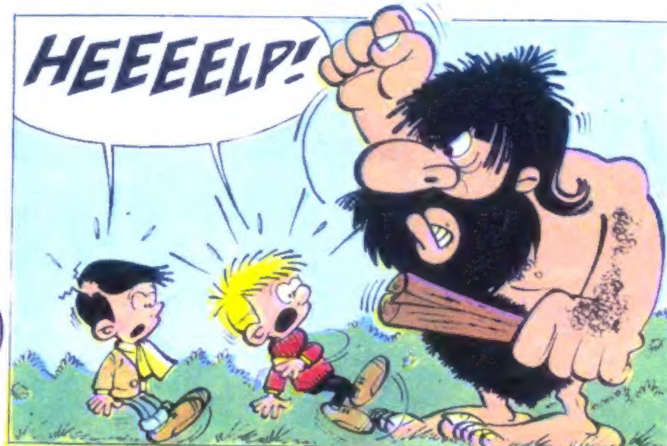

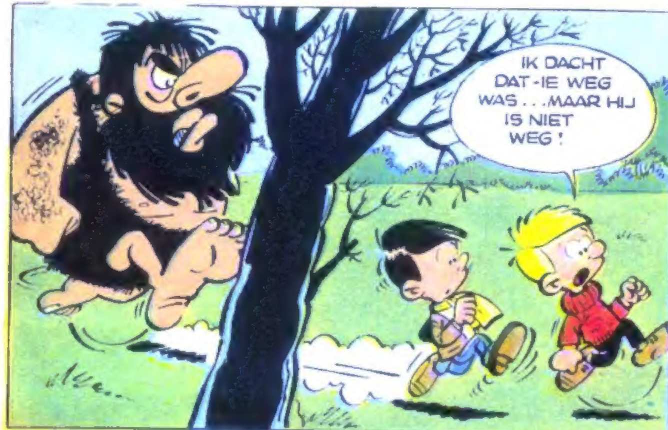

WAT EEN NACHT

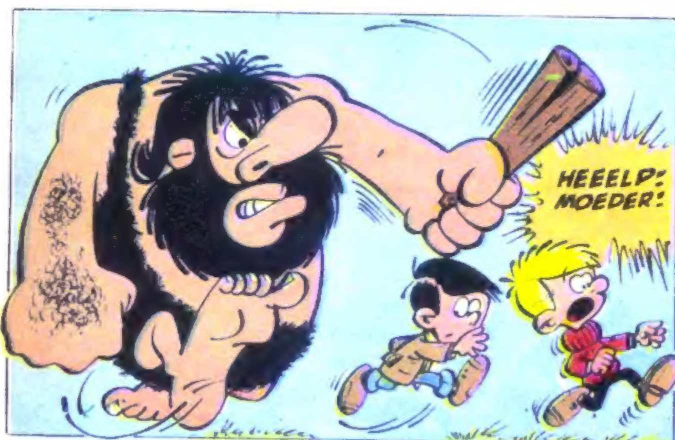
door: Jagas

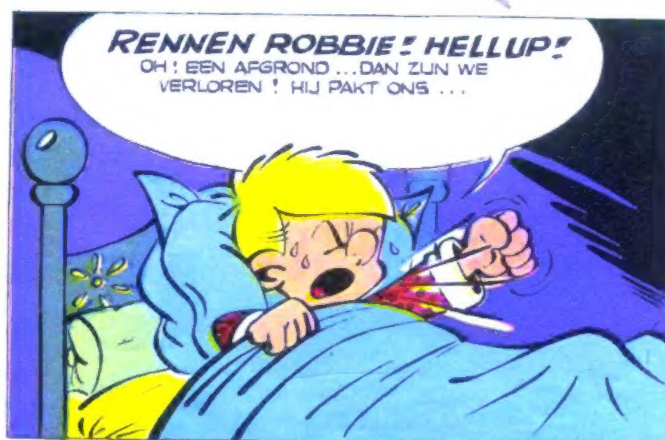

Ivanhoe

IVANHOE, WAMBA EN GURTH ZIJN DOOR EEN NOODWEER OVERVALLEN EN HEBBEN HUN TOEVLUCHT GEZOCHT IN EEN NORMANDISCH KASTEEL. TOEVALLIG IS WAMBA AANWEZIG ALS HUN GASTHEREN BOZE PLANNEN BERAMEN.

IVANHOE EEN KOPJE KLEINER MAKEN ?! ... MAAR DAT MAG NIET ! IK...

WAT MAG NIET EN WAT VOER JE DAAR UIT, ZOTSKAP ?!

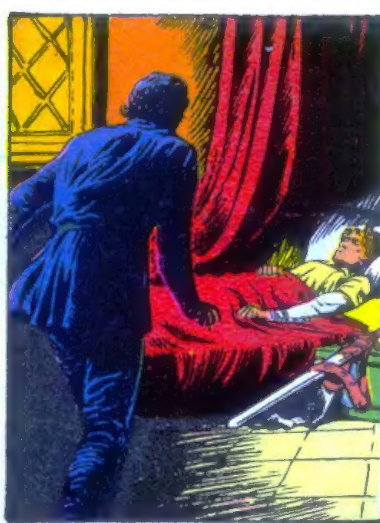

DE VOLGENDE OCHTEND, IN ALLE VROEGTE...

IVANHOE SLAAPT NOG DE SLAAP DER RECHTVAARDIGEN, MAAR...

SST, HEER! IK KOM U GEEN KWAAD DOEN, MAAR U WAARSCHUWEN!

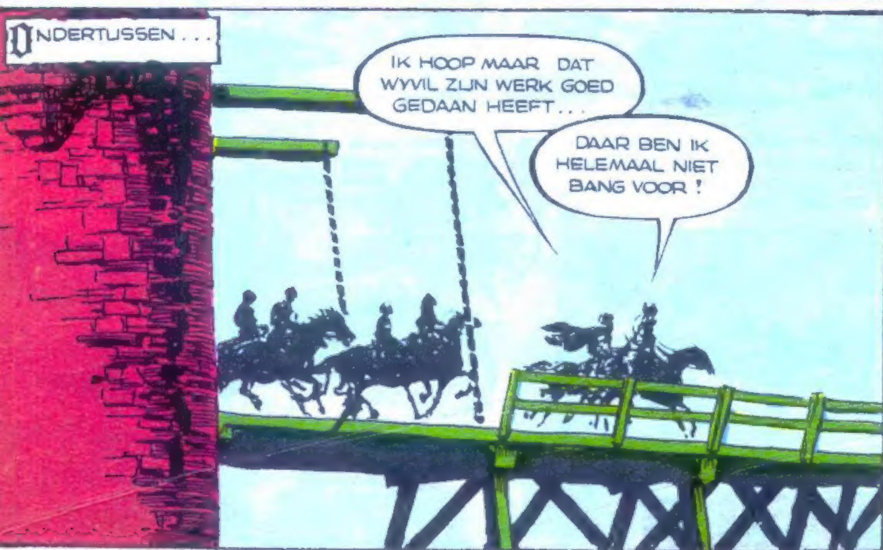

IK BEN EEN NORMANDIËR, MAAR EVENALS U EEN TROUW AANHANGER VAN KONING RICHARD... DE BRACY HEEFT EEN HINDERLAAG GELEGD, WANT HIJ WEET DAT RICHARD VANDAAG DOOR DE DUIVELSPAS ZOU KOMEN, MET MAAR EEN KLEIN GEVOLG.. HIJ WIL HEM VERMOORDEN..
DE DUIVELSPAS, ZEI U?

INTUSSEN...
WAMBA! WAMBA! WAAR ZIT JE!...

PSST! GURTH, HIERHEEN!

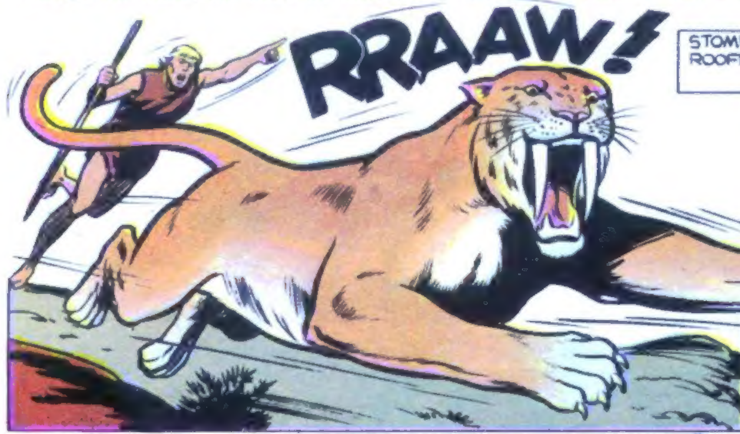

ZE WILLEN IVANHOE IN EEN HINDERLAAG LOKKEN. WE MOETEN WAT DOEN!

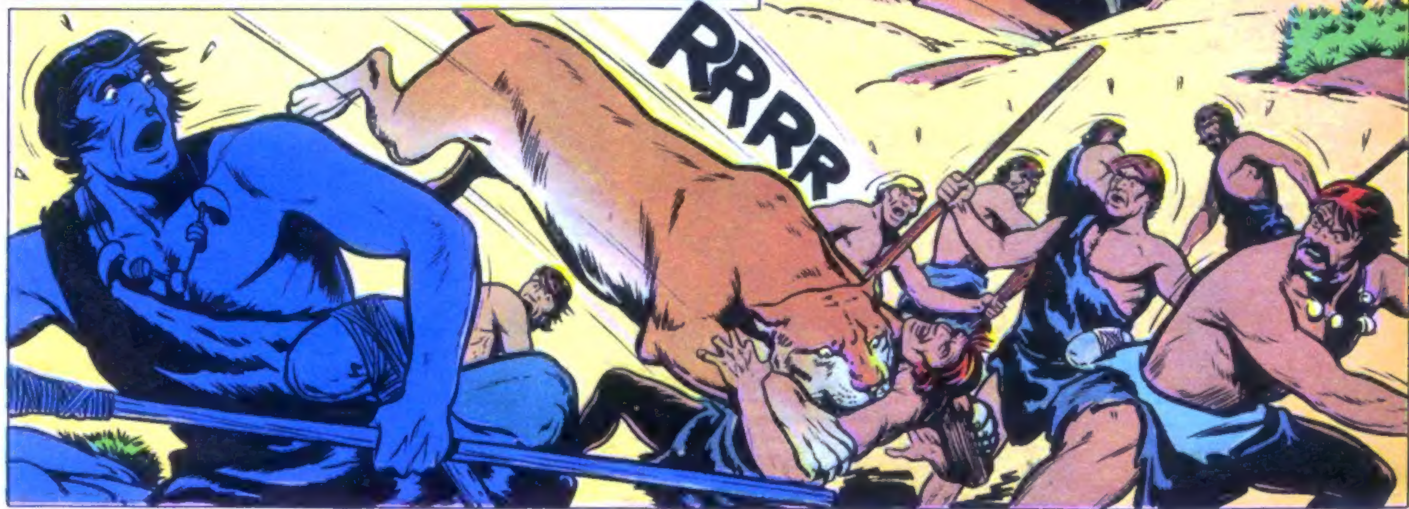

EVEN LATER...
WAAR ZOUDEN GURTH EN WAMBA TOCH UITHANGEN? ENFIN, DIE KOM IK LATER WEL OPHALEN! NU EERST KONING RICHARD WAARSCHUWEN!
WORDT VERVOLGD.

ONDERTUSSEN...
IK HOOP MAAR DAT WYVIL ZIJN WERK GOED GEDAAN HEEFT...
DAAR BEN IK HELEMAAL NIET BANG VOOR!

DE WILDE

Toenga en Noen, die door de horde zijn verstoten, komen terug om hun stamgenoten te redden van een oppermachtige vijand . . .

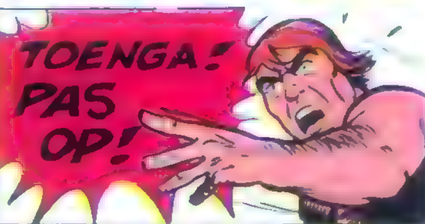
HORDE

NA HUN ONVERWACHTE EN GELUKKIGE OVERWINNING SCHAREN ALLE GHMOERS ZICH ROND HUN LEIDER KAOEM, DIE ALS VOLGT BEGINT TE SPREKEN . . .
TOENGA, MIJN NEEF ... JIJ BENT DE DAPPERSTE VAN ONS ALLEMAAL!

ZONDER JOUW HELDHAFTIGE TUSSENKOMST EN DE HULP VAN JE VRIEND EN ZIJN TIJGER WAREN WIJ VERLOREN! DE GHMOERS DANKEN JULLIE

MAAR TERWIJL KAOEM NOG SPREEKT . . .
GHOOR ZAL HEM NIET MISSEN'...

TOENGA! PAS OP!

OOK ARAM BEMERKTE HET GEVAAR EN MET ÉÉN MACHTIGE SPRONG . . .
AAAAAAH

HET IS GHOOR, DE TOVENAAR'...
HIJ WILDE TOENGA DODEN, MAAR NU HEEFT DE TIJGER HEM HET LOT BEZORGD DAT HIJ VOOR MIJN NEEF BESTEMD HAD ...
KALM MAAR, ARAM

GHOOR HAATTE NAA-GHIR EN HIJ HAATTE TOENGA, OMDAT ZIJ ZICH AAN ZIJN MACHT ONTTROKKEN. MIJ, KAOEM, HEEFT HIJ TEGEN MIJN EIGEN NEEF OPGEZET ... OMDAT HIJ TOENGA VREESDE.

MAAR NU HEEFT KAOEM GELEERD ... HIJ WEET DAT HIJ VERKEERD GEDAAN HEEFT EN VRAAGT ZIJN NEEF VERGIFFENIS ... WIL TOENGA HEM VERGEVEN ?
TOENGA IS GELUKKIG DE OUDE VRIENDSCHAPSBAND MET Z'N NEEF TE MOGEN HERSTELLEN, MAAR ER IS NOG IETS

LUISTER, GHMOERS' DEZE MAN IS NOEN, DIE MET ZIJN VRIEND DE TIJGER ONZE HORDE HEEFT GERED ... NOEN IS MIJN BROER EN OOK JULLIE BROER ... IEDEREEN KENT HEM, WANT ...

HIJ IS ***MANKE NOEN!*** LANG GELEDEN HEEFT DE HORDE HEM VERSTOTEN EN VANDAAG HEEFT ***HIJ*** JULLIE LEVEN GERED!

EN EVEN LATER WORDEN DE DRIE DAPPERE HELDEN TOEGEJUICHT DOOR DE HELE HORDE . . .
LEVE TOENGA!
LANG LEVE NOEN!
LEVE KAOEM!

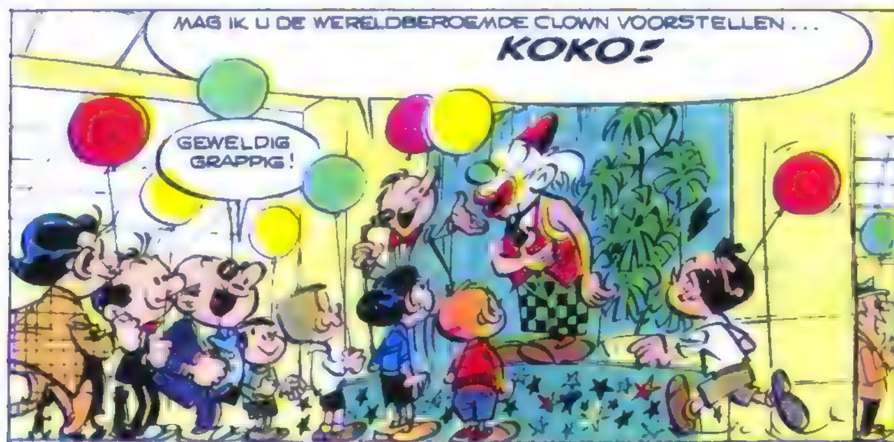

EINDE

een avontuur van SPAGHETTI en PROSJOETTO

Spaghetti en Prosjoetto hebben noodgedwongen kennisgemaakt met ene meneer Izegrim die een sterk ontwikkeld gevoel voor humor heeft. De man wil voortdurend vermaakt worden . . .

door ATTANASIO en GOSCINNY

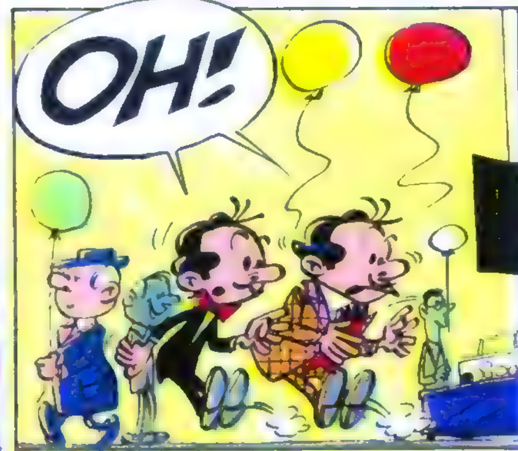

taarten voor de sjeik

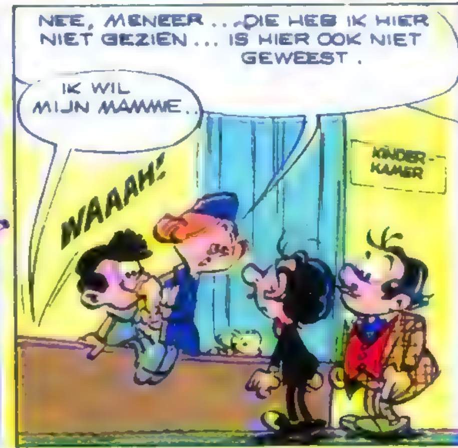

een avontuur van SPAGHETTI en PROSJOETTO

taarten voor de sjeik

WORDT VERVOLGD

BOB SPAAK OP ZIJN SPORT-PRAATSTOEL

EN DAAR ROLT-IE WEER?

Wie? Het bruine (of gespikkelde) monster, het vijfje, het leren ding, kortom: de oude, enige, onveranderlijke en onverbeterlijke voetbal. Ik heb trouwens de indruk dat-ie helemaal niet stil gelegen heeft. Goed, de competitie draait weer, de grote wedstrijden liggen weer in het verschiet, de dure jongens laten zien hoe ze hun vak verstaan. En ook weleens, dat ze er op sommige zondagen niet zo best achter kunnen komen waarvoor ze eigenlijk de grasmat op zijn gestapt. Ach, we hebben allemaal weleens een slechte dag...
De grote wedstrijden: Europa Cup! Feijenoord tegen Real Madrid! O ja, dat moet ik toch even zeggen: dat „Real" betekent koninklijk en moet uitgesproken worden zoals het er staat en niet, zoals sommige mensen wel willen doen, zoals het Engelse woordje „real", dat **echt** of **werkelijk** betekent.
Onze Rotterdamse ploeg heeft het wat je noemt getroffen met deze tegenstander dadelijk in de eerste ronde. Ik kan me voorstellen dat ze bij Feijenoord denken: hadden we nou in die eerste ronde maar een zacht eitje gehad, om een beetje te wennen, dan hadden we Real wel in de tweede ronde willen hebben. Weet je, Real geeft je zo weinig tijd om te wennen, tenminste, dat mag verwacht worden. Ik weet wel dat de Madrilenen al een paar jaar niet meer zo overweldigend sterk zijn als in de eerste jaren van het toernooi om de Europa Cup. maar het blijft toch een geweldige tegenstander met spelers als Amancio, Puskas, Gento en noem ze maar op. O ja, Puskas en Gento behoren zo langzamerhand tot de oude garde, maar er is een spreekwoord dat zegt dat de vos wel zijn haren, maar niet zijn streken verliest. Nou, hun voetbalstreken zijn die twee zg. oudjes nog lang niet kwijt. Wat ze wèl kwijt zijn, is een behoorlijk aantal kilo's lichaamsgewicht. Vooral Ferenc Puskas was naar de zin van de Real-Madridleiders iets te **rond** geworden. Ach, dat heb je als je zoveel jaar met ballen omgaat...
Ik zei dus: Real blijft een formidabele tegenstander, die bovendien heftig van plan is eindelijk weer eens die Europa Cup te veroveren. Dat is zo langzamerhand jaren geleden. In de eerste tijd van dit toernooi leek het er verdacht veel op dat de Cup er alleen voor de sterren uit Madrid was gekomen. Dat was dan in de grote dagen van Di Stefano, die inmiddels de Madrileense topploeg verlaten heeft.
Deze Alfredo di Stefano is tien jaar lang de centrale figuur geweest bij Real en zijn triomfjaren waren 1955, 1956, 1957, 1958 en 1959. Vijf jaar lang was de ploeg uit Madrid de beste van Europa en misschien wel de beste van de wereld. En mogelijk ook de duurste, want als je vroeg of de heren een wedstrijd bij je kwamen spelen, zeiden ze: „Ja graag, dat kost u om en nabij de ƒ 100.000." Ze kwamen als je bereid was dat bedragje neer te tellen enne... dan speelden ze een zeer vriendschappelijke wedstrijd, zonder zich al te zeer in te spannen, want de beste prestaties reserveerden ze voor de duels in de competitie en zo. Maar goed, 't was altijd een genot om naar een prachtige speler als Di Stefano te kijken en ik geloof niet dat ik te veel zeg wanneer ik hem de man noem die Real Madrid groot en ijzersterk heeft gemaakt.
Vijf jaar lang leidde hij zijn elftal naar Europa-Cuptriomfen. In het seizoen '55-'56 werd het Franse Reims in de finale met 4-3 verslagen, het jaar daarop moest het Italiaanse Fiorentina eraan geloven met 2-0, toen was de FC Milaan aan de beurt en ook dat werd een overwinning (3-2), Reims kwam weer op de proppen en werd in een finale in Stuttgart met 2-0 verslagen en de vijfde zege werd in het seizoen 1959-1960 op Eintracht Frankfurt behaald. Het Duitse elftal was misschien wel „eintrachtig", maar niet sterk genoeg om de Spanjaarden van een 7-3-overwinning af te houden. Daarna is het Real niet meer gelukt nr. 1 te worden. Ze hebben het nog heftig geprobeerd, maar andere waren sterker. Dat heeft de geweldige aanhang van Real wel gestoken. Natuurlijk! Wat heb je aan een grote naam wanneer je je niet eens kampioen van Europa mag noemen?
Real gaat er met een elftal waarin de ervaring van de ouderen gecombineerd is met de talenten van de jeugd, dit seizoen dus weer flink tegenaan. Feijenoord is de eerste tegenstander die de Madrilenen iets in de weg kan leggen. Ik zou graag willen dat dat „iets" een massa was, maar... Enfin, we zullen wel zien. Er was een Rotterdamse meneer die me vertelde dat we de Spanjaarden in de 80-jarige oorlog ook de baas zijn gebleven. Nou, dat zal dan wel, maar dat is toch verschrikkelijk lang geleden. En bovendien duurde het 80 jaar... En als ik 't me goed herinner, kwam daar helemáál geen voetbal aan te pas!

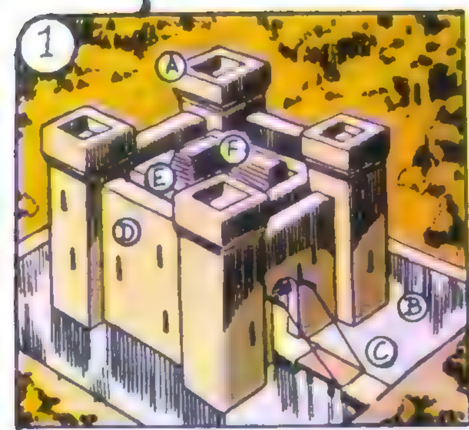

NOG EENS MEXICO

Ik vertelde je over de trainingsplannen van de Russen, die geweldig aan de slag gaan om in 1968 in Mexico bij de Olympische Spelen goed voor de dag te komen. De Westduitsers zitten ook niet stil. Die zoeken vooral naar mogelijkheden, te trainen onder omstandigheden die gelijk zijn aan die in Mexico. Weet je, de stad Mexico ligt op een hoogte van 2000 meter en dat geeft, als je er niet aan gewend bent, moeilijkheden met de ademhaling. Zeker op lange afstanden en bij prestaties die een langdurige inspanning vergen. Nu gaan bijv. de Franse roeiers trainen op het meer van Font-Romeu in de Pyreneeën, dat toevallig ook op 2000 m hoogte ligt. In West-Duitsland is zo'n meer niet voorradig en daarom hebben de Duitsers aan de Fransen gevraagd of er bezwaar is dat ze een beetje op dat meer van Font-Romeu komen trainen. „Jullie zijn welkom," was het antwoord en dat lijkt zo op het eerste gezicht een toppunt van vriendelijkheid en tegemoetkomendheid en verbroedering in de sport, maar tenslotte trainen onze Nederlandse schaatsenrijders al tientallen jaren in Noorwegen, op Noors ijs en onder de Noorse zon, dus is het eigenlijk de gewoonste zaak van de wereld.

EEN HEEL STEL NETTE JONGENS

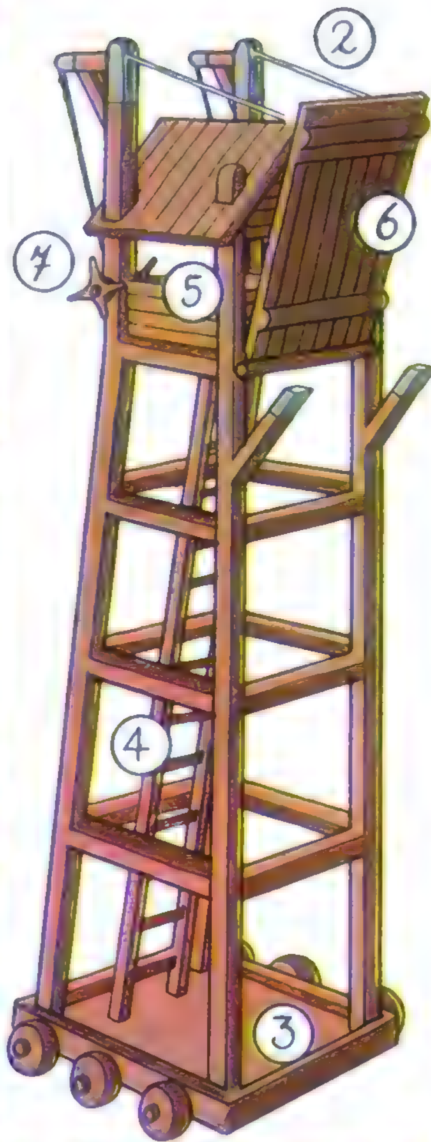
Zo'n dikke dertig jaar geleden waren er wat moeilijkheden in de havenbuurt van Sydney, in Australië. De politie had veel werk met groepen vrij lastige jongens, die van verveling blijkbaar niet wisten wat ze moesten doen. Enfin, een politiecommissaris ging 'ns over dat probleem zitten denken en hij stichtte toen, waarschijnlijk op de idee gebracht door een film die hij had gezien, een **Boys-club**; een jongensclub waar van alles en nog wat gedaan kon worden en waar je je beslist niet behoefde te vervelen. Ook alle mogelijke sport stond op het programma. Het bleek een succes te zijn en het voorbeeld werd in andere steden gevolgd. Nu hebben die jongensclubs over de 50.000 leden, die zich bezighouden met nette zaken als muziek, schilderen, tekenen, toneel, handenarbeid èn vele takken van sport: turnen, boksen, worstelen, gewichtheffen, judo, voetbal, tennis, hockey, cricket, zwemmen, zeilen enz. enz. De moeilijkheden schijnen wel tot de voltooid verleden tijd te behoren. Trouwens, die vrij lastige jongens van dertig jaar terug zijn inmiddels keurige opa's geworden en dan doe je niet zo gauw dingen meer waartegen de politie bezwaar heeft... Ik zie opa al fietsen in een lantaarnpaal hangen!?

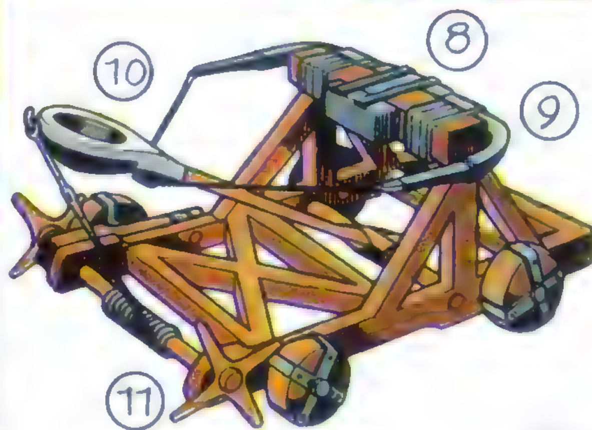
De bestorming van een kasteel

1. Middeleeuws kasteel met: A. Toren(s). B. Slotgracht. C. Ophaalbrug. D. I
zich terug achter de binnenmuur (E). F. Woongebouwen. 2. Stormtoren; deze k
aanvalsplatform (5); wanneer de stormtoren vlak bij de muur stond, werd d
stenen geslingerd werden. De boog (9) werd gespannen, door de lepel (10) met c
schotten, bescherming tegen pijlen. 15. Soldaten duwen stormtoren vooruit. 16
middellijk doven. 18. Balken die soort brug vormen over de slotgracht. 19. V
paal (21) om bres in de muren te stoten. 22. Gedempte gracht. 23. Oprichting
25. Houten vork waarmee ladders werden weggeduwd. 26. Houten schild, afg
wordt gekanteld. 29. Boogschutters. 30. Kantelende bak, waaruit stenen op d

Ze zijn er nu ook nog wel, die oude middeleeuwse kastelen, opengesteld voor toeristen. Op warme zomerdagen klinken in de eindeloze zalen en donkere gangen, hol de voetstappen van bezoekers. Maar dezelfde kastelen die nu vredig in het landschap verzonken liggen, hebben ook stormachtiger tijden gekend, zoals je op de PEP-plaat hieronder kunt zien ....

. Buitenmuur; als deze door de vijand veroverd was, trokken de verdedigers
kon soms wel 50 m hoog zijn. 3. Bodem op houten wielen. 4. Ladder naar
de valbrug (6) neergelaten d.m.v. een lier (7). 8. Blijde of catapult, waarmee
de lier (11) achteruit te trekken. 12. Kleine blijde. 13. Grote blijde. 14. Houten
16. Platform met aanvallers. 17. Natte huiden waarin brandende pijlen on-
Verplaatsbare stormram. 20. IJzeren ketting waarin een met ijzer beslagen
van stormladder, die soms wel 5 m breed was. 24. Beklimming stormladder.
fgedekt met metaal. 27. Kokende olie. 28. Kettinghaspel waarmee olieketel
de aanvallers werden gestort. 31. Opgehaalde kasteelbrug.

TEKENINGEN : **WILLIAM VANCE**

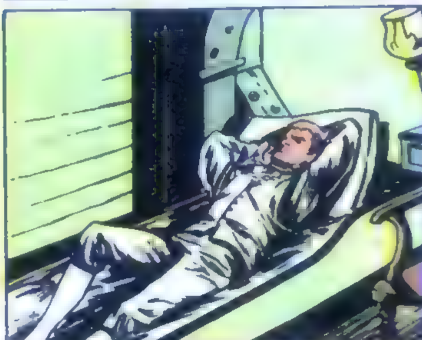
de eerste reis van luitenant

Luitenant Howard Flynn heeft zijn opleiding op de zeevaartschool achter de rug en maakt zijn eerste reis. Al vlug blijkt dat hij het niet kan vinden met de kapitein.

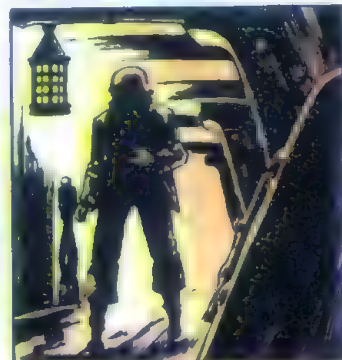
STATIG ZEILT DE ACHILLEUS OVER DE OCEAAN...

LUITENANT FLYNN RUST NOG EVEN VOOR HIJ ZIJN WACHT GAAT LOPEN...

OPEENS HOORT HIJ ZACHTE VOETSTAPPEN OP DE GANG...

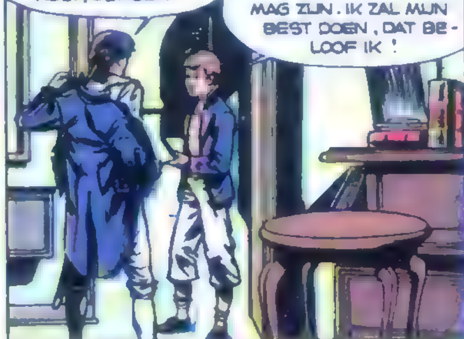

HOWARD FLYNN

TEKST · YVES DUVAL

TEKENINGEN : WILLIAM VANCE

de eerste reis van luitenant

De kapitein wil niet luisteren naar de klachten over het slechte eten en hij negeert Howard Flynn. De matrozen moeten nu het schip trekken met een roeiboot.

HOWARD FLYNN

TEKST
YVES DUVAL

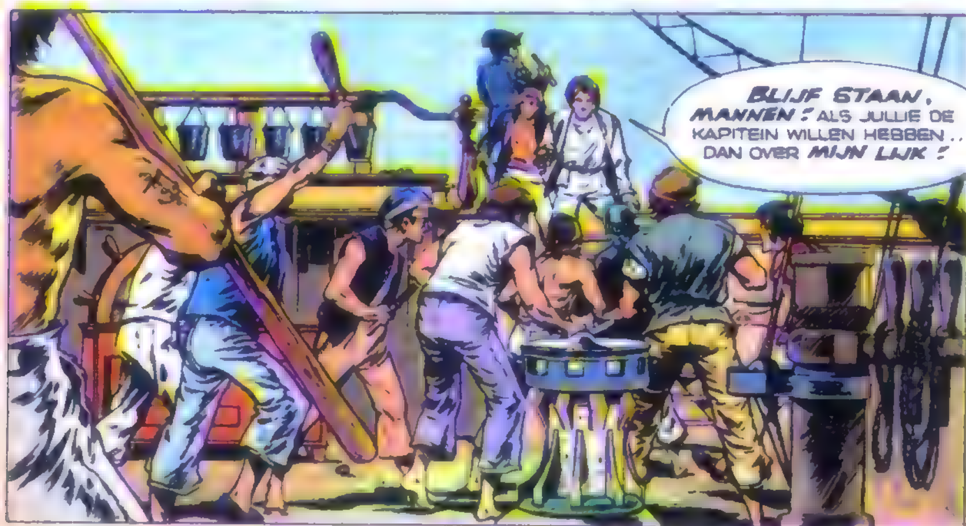

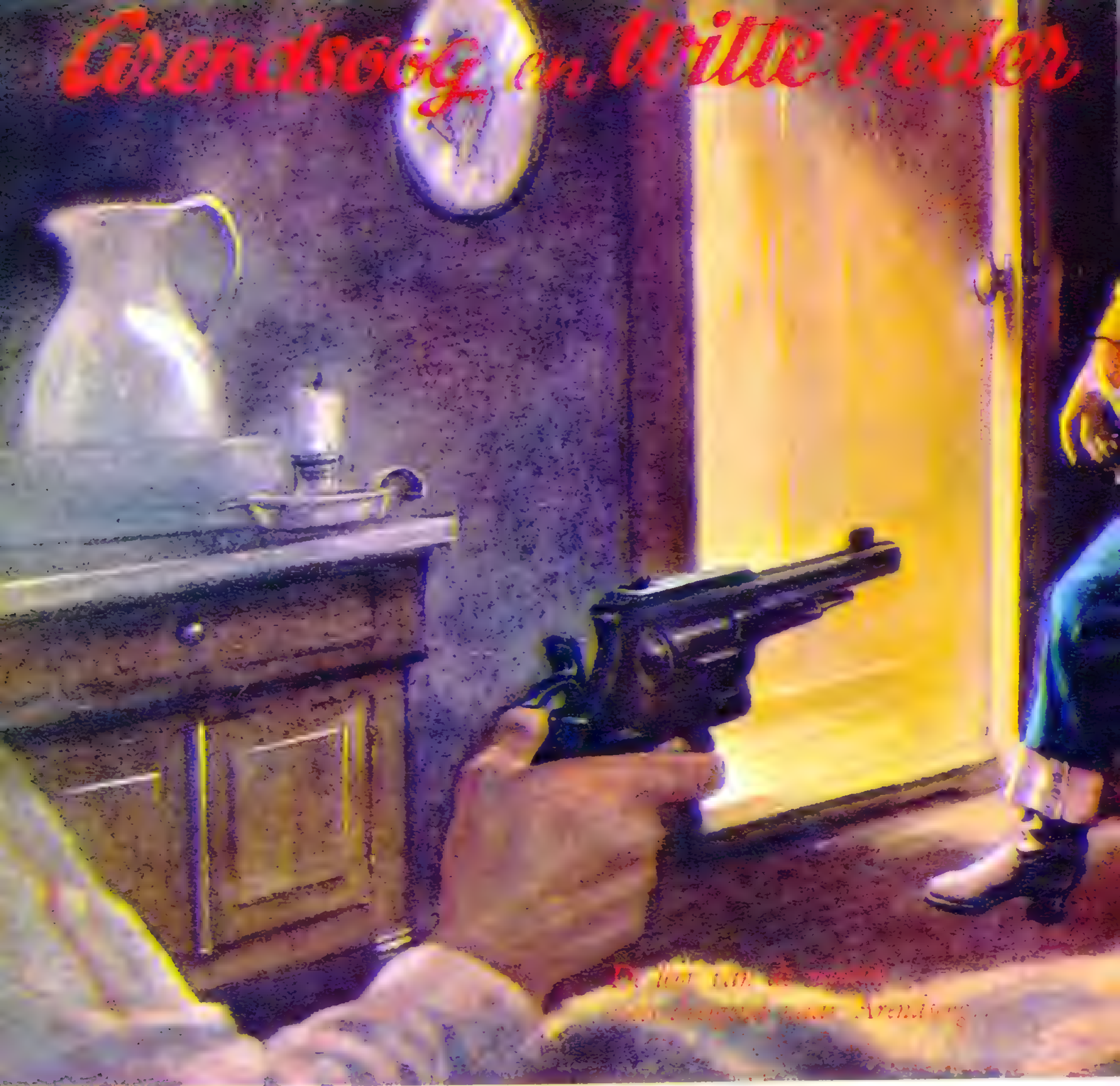

WORDT VERVOLGD.

HET RAADSEL VAN DE RODE RIVIER

WAT VOORAF GING:

Jef Hunting, een beruchte revolverheld, wil het doen voorkomen dat hij verdronken is, maar Arendsoog en Witte Veder vatten argwaan op en gaan op onderzoek uit. Witte Veder wordt gevangengenomen door een bende schurken en Arendsoog volgt hun spoor tot bij een boerderij. Hij dringt er naar binnen en wordt dan verrast door de komst van enkele mannen. Hij zit in de val . . .

ARENDSOOG reageerde in een onderdeel van een seconde. Recht tegenover hem was een deur. Hij wierp hem open en dook naar binnen. Dat was op het nippertje geweest! Snel kwam hij overeind. Toen hoorde hij achter zich een zacht geluid. Iemand haalde de haan van een revolver over . . .

„Zo, vriend," verbrak een stem de stilte, „waaraan heb ik je bezoek te danken?"

Arendsoog draaide zich met een ruk om. Zijn scherpe ogen ontwaarden in de duisternis twee bedden. En op een van die bedden zat een man. De revolver die hij in zijn hand had, wees met de loop naar Arendsoog.

„Doe je handen in de hoogte," ging de stem verder, „dan voel ik me veiliger."

De man kwam nu uit bed en liep langzaam naar de kleine tafel bij het raam. Even later klonk het zachte krassende geluid van een lucifer die wordt aangestreken.

Een kort, maar helder schijnsel verlichtte de plek bij het raam. Op dit moment had Arendsoog gewacht. Terwijl hij zich naar voren wierp, liet hij zich op de rug vallen. De punt van zijn schoen raakte de loop van de revolver en het wapen kwam met een grote boog op het tweede bed terecht.

In de enkele seconde dat de lucifer had gebrand, kreeg Arendsoog de gelegenheid de ander op te nemen. Voor hem stond geen man, maar een jongen van een jaar of zestien.

„Maak geen enkel geluid en steek die lamp aan," siste Arendsoog.

De jongen gehoorzaamde. Het vage licht van een olielamp verlichtte het vertrek.

„Hoe heet je?" vroeg Arendsoog.

„Jim, sir," antwoordde de jongen. „Ik ben staljongen."

„Hoe ben je in vredesnaam tussen die schurken verzeild geraakt?"

„Schurken '?" Welke schurken?"

Jim was werkelijk verbaasd.

Arendsoog nam hem enige seconden op. „Weet jij niet wat hier op de ranch allemaal gebeurt? Weet je niet dat hier een Indiaan gevangen wordt gehouden?"
Jim grinnikte zachtjes. „U bedoelt die Indiaan die vanmiddag door Buff en Leffy hierheen gebracht werd..."
Buff en Leffy... Arendsoog knoopte de namen in zijn oor. Hij vroeg zich af of de jongen werkelijk onwetend was. „Laat ik je zeggen dat die Indiaan een vriend van mij is, Jim," zei hij.
„Hij zou vanavond naar Hammerston worden gebracht en worden overgeleverd aan de sheriff!" zei Jim.
Het drong plotseling tot Arendsoog door dat de tijd begon te dringen. De schurken waren op dit moment bij Witte Veder in het vertrek... „Hoor eens, Jim," zei hij dan. „Ik geloof dat je inderdaad niet weet in wat voor gezelschap je bent terechtgekomen. Je hebt natuurlijk allang begrepen dat ik hiernaartoe ben gekomen om mijn vriend te bevrijden. Jij hebt dat plannetje lelijk in de war gestuurd. Eigenlijk zou ik je nu moeten vastbinden op het bed en een prop in je mond stoppen, zodat je me niet kunt verraden." Hij zweeg even en keek Jim aan. „Mijn vriend wordt vastgehouden in de kamer hier recht tegenover," ging hij dan verder. „Kan ik in het vertrek komen dat naast die kamer ligt?"
Jim knikte. „Er ligt alleen maar gereedschap."
„Uitstekend!" antwoordde Arendsoog opgelucht. „Ik heb nu een voorstel... Ik geef je mijn woord dat je geen haar zal worden gekrenkt, als jij me jouw woord geeft dat je me niet verraadt..."
„All right!"
„Ik vertrouw je. Kom mee en maak geen enkel lawaai!"
Jim beschaamde het in hem gestelde vertrouwen niet! Zo mogelijk nog geruislozer dan Arendsoog sloop hij over de gang. Nauwelijks dertig seconden later stonden zij in het vertrek naast de kamer waar Witte Veder was.
„Blijf hier staan!" fluisterde Arendsoog, die de overal verspreid liggende stukken gereedschap nauwelijks kon zien. „Luister!"
Uit de andere kamer drongen gedempte stemmen tot hen door.
„Dus ik kan het aan jou overlaten, Buff?" vroeg een zware stem.
„Dat is de baas," fluisterde Jim.
„Het komt in orde, boss," antwoordde Buff. „Ik rijd met hem naar de waterval. Iedereen zal denken dat het een ongeluk was..."
„Verdraaid!" hijgde de jongen. „Ik geloof dat Buff hem wil... vermoorden!"
„Je gaat nu weg," klonk de stem van de baas weer. „Als je wilt, kun je wel iemand meekrijgen."
„Niet nodig," wimpelde Buff af. „Ik kan die Roodhuid alleen wel aan."
„Goed! Als je dit karweitje hebt opgeknapt, rijd je dus naar Hammerston. Misschien kom je al iets te weten. Ik zal de baas vanavond nog verslag uitbrengen. Hij is een paar dagen naar Esserwhile. Morgenmiddag zien we elkaar hier weer."
Jim fronste de wenkbrauwen. „Het wordt steeds gekker," fluisterde hij. „Ik hoorde Turming, zo heet de baas, duidelijk zeggen dat hij de baas verslag zou uitbrengen... Hoe kan dat nou...? Wie is de baas van de baas!?"
„Sstt!" antwoordde Arendsoog. „Ze gaan de kamer uit."
Inderdaad klonk in het andere vertrek gestommel. Een deur ging open en even later weer dicht. Er klonken voetstappen op de gang. De deur van het cowboyhuis sloeg met een klap dicht... Toen was het doodstil.
„Ben je overtuigd, Jim?" vroeg Arendsoog na enige tijd.
Jim schudde in opperste verbazing het hoofd. „Wat een tuig," mompelde hij. „Ik heb Buff nooit gemogen, maar ik wist niet dat hij tot zoiets in staat was..." Hij zweeg even. „Maar... maar... wat moeten we doen om je vriend te bevrijden?" riep hij plotseling uit.
Arendsoog schrok zich dood. „Niet zo hard!" siste hij. En op gedempte toon ging hij verder: „Je zei „we"..."
„Natuurlijk!" viel Jim uit. „Dacht je dat ik hier bleef werken? Geen minuut langer... Ik kan overal werken als ik wil." Hij zette een stap in de richting van de deur.
„Wacht even, Jim," zei Arendsoog echter. „Ik moet je eerst iets vertellen..." En terwijl Jim ademloos toeluisterde, vertelde hij over de zogenaamde dood van Jef Hunting en hun argwaan. „De „baas" waar Turming het over had zou best Jef Hunting kunnen heten..." besloot hij.
„Allemachtig," mompelde Jim. „Ik ben wel met mijn neus in de boter gevallen toen ik twee maanden geleden hier staljongen werd!"
„Dat ben je inderdaad." De cowboy zweeg en dacht na. „Je hebt Turming horen zeggen dat hij Buff morgen weer ontmoet. Buff moest onder andere naar Hammerston „om iets te weten te komen". Ik ben heel nieuwsgierig wat dat „iets" is... En er is er maar één die mij dat misschien zou kunnen vertellen..."
„Ik begrijp het," knikte Jim. „Je wilt dat ik hier blijf en het gesprek tussen Turming en Buff afluister."
„Zou je dat kunnen?"
Jim dacht even na. „Het is natuurlijk gevaarlijk... Ik veronderstel dat het gesprek in de kamer van de baas zal worden gevoerd. De kamer van Turming ligt aan de achterkant van het hoofdgebouw, naast de woonkamer..." Hij zweeg. „Tja," ging hij dan zacht verder, „ik denk wel dat het zal lukken, maar zekerheid heb ik natuurlijk niet."
Arendsoog klopte hem goedkeurend op de schouder. „Ik ben al dolgelukkig dat je het wilt proberen, Jim. Morgenavond, bij zonsondergang, zie ik je weer. Ik wacht op je bij het groepje bomen dat op ongeveer tweehonderd meter afstand vóór het hoofdgebouw staat."
„Afgesproken!"
„En... eh... Jim," vervolgde Arendsoog na een korte stilte. „Wees alsjeblieft voorzichtig... Je inlichtingen zijn me wel véél, maar niet àlles waard."
Jim knikte nauwelijks zichtbaar in het donker.
Van buiten drong het hoefgetrappel van paarden tot hen door. De honden begonnen te blaffen.
„Ik moet opschieten," zei Arendsoog dan. „Zie jij kans om de honden rustig te laten blijven? Dan ga ik er aan de achterkant van het cowboyhuis vandoor."
„Komt in orde, baas," bromde Jim.
Arendsoog lachte zachtjes. „Het wordt moeilijk voor je om al je bazen uit elkaar te houden, Jim!"
Het hoefgetrappel verwijderde zich nu snel en de honden werden weer stil.
„Wacht hier tot je me tegen de honden hoort praten," fluisterde Jim toen. En voor Arendsoog nog iets had kunnen zeggen, was de jongen verdwenen.
Een paar lange minuten stond Arendsoog doodstil in het vertrek. Een lawine van gedachten tuimelde door zijn hoofd. Waarom duurde het zo lang? Hij zou zich toch niet vergist hebben in de jongeman...? Veronderstel dat hij nu naar Turming liep...
„Mike... kom hier!" klonk een bekende stem van buiten. „Ja, je bent braaf... Kom maar... Zo... Hé, niet zo hard bijten! Het is maar een spelletje..."
Arendsoog glimlachte. Hij schaamde zich voor zijn gedachten. Jim had zijn woord gehouden!
Zonder gerucht te maken sloop hij het vertrek uit en de gang door. Bij de achterdeur bleef hij even staan. Jim praatte nog steeds tegen de honden! Dan deed hij de deur op een kier open en was in het donker van de nacht verdwenen...

VOLGENDE WEEK: Witte Veder verkeert in levensgevaar en Arendsoog komt te laat.

ZIZANION

door
Raymond Macherot

Er is een bomaanslag gepleegd op de koning en Chloro en Minimum zoeken naar sporen

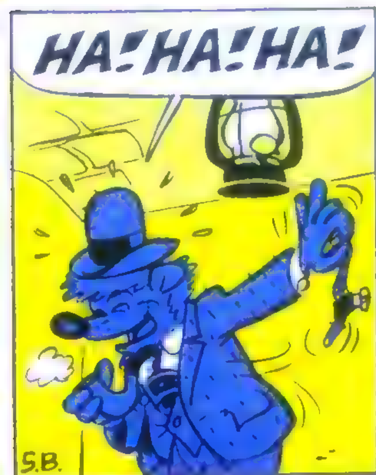

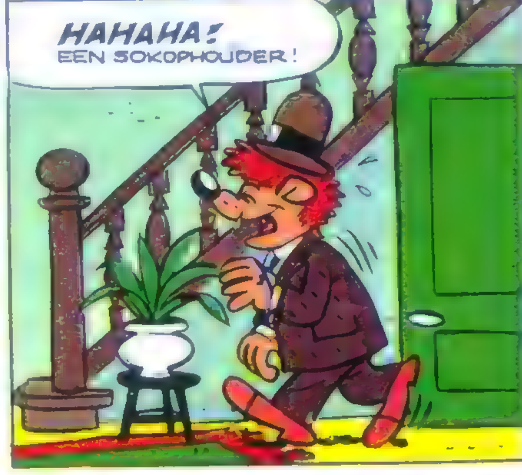

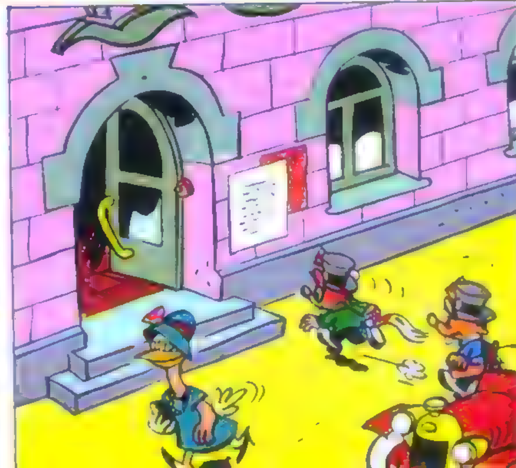

DE VERSCHRIKKELIJKE

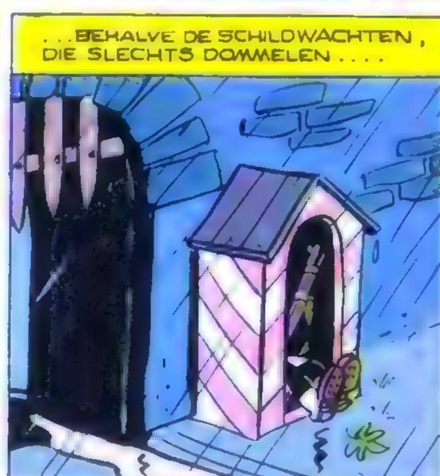

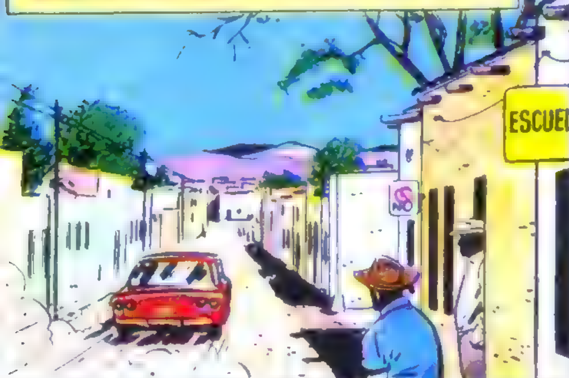

WORDT VERVOLGD.

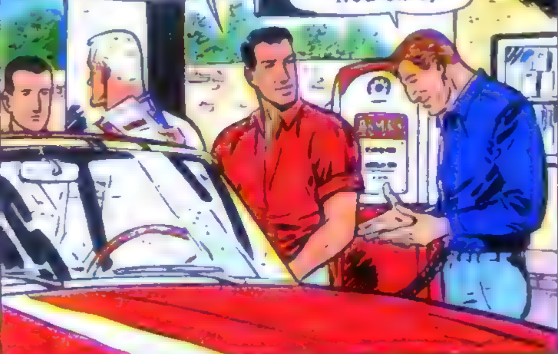

HET VERRAAD VAN

De Amerikanen willen de firma Vaillant dwingen mee te doen aan de Pan American ....

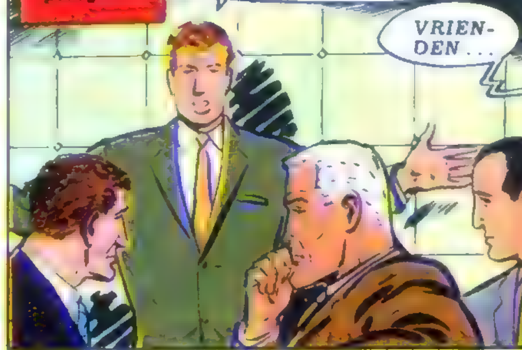

Een week voor de start zijn de Vaillant-racers al in Mexico aangekomen, waar ze met smart op de komst van hun wagens wachten ... En ZIJ niet alleen! Ook hun tegenstanders zijn benieuwd naar wat er zal komen en ... niet te vergeten de journalisten! De spanning stijgt met de dag ...

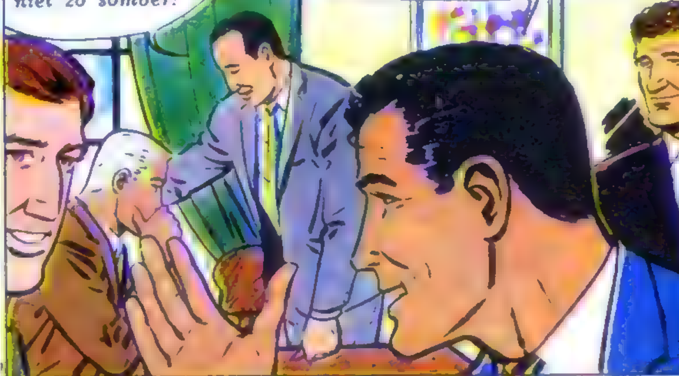

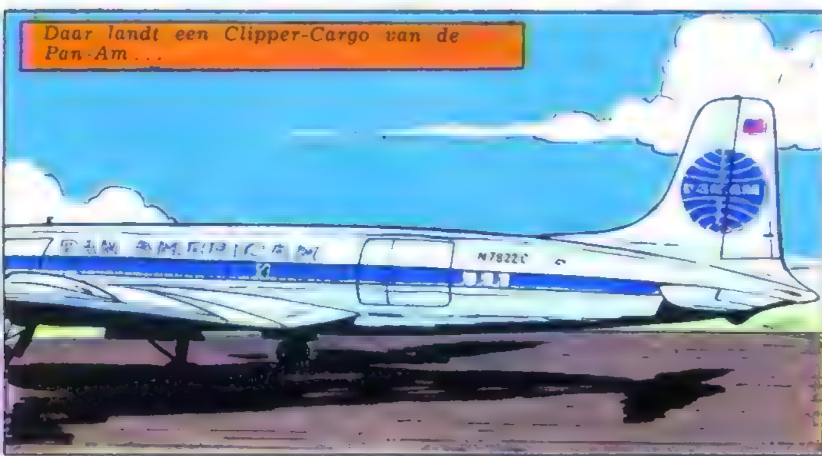

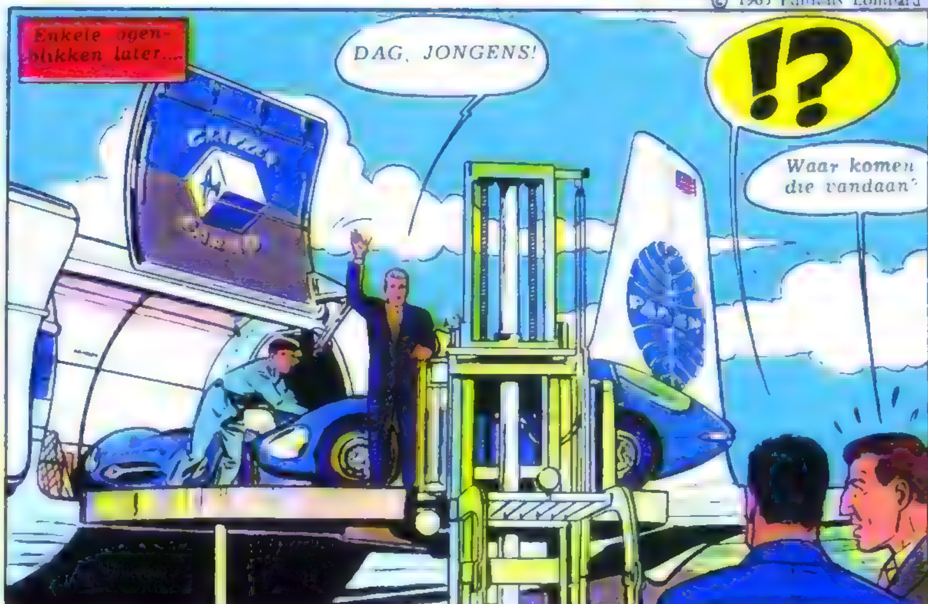

STEVE WARSON

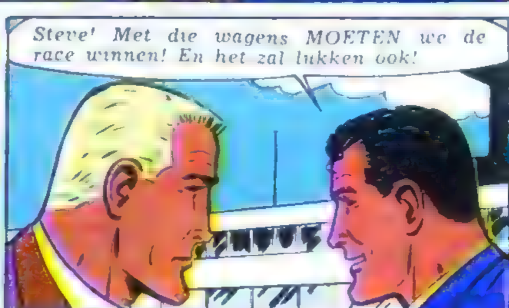

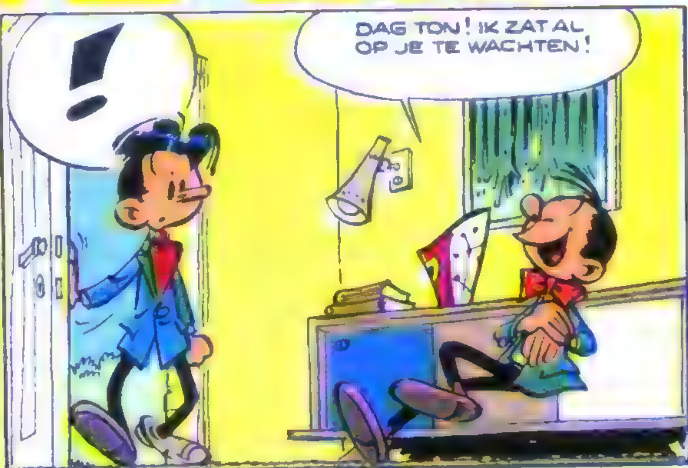

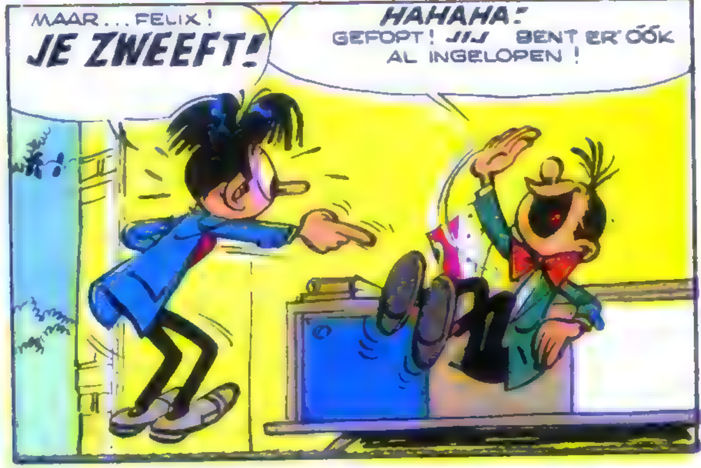

WORDT VERVOLGD

Ton en Tineke

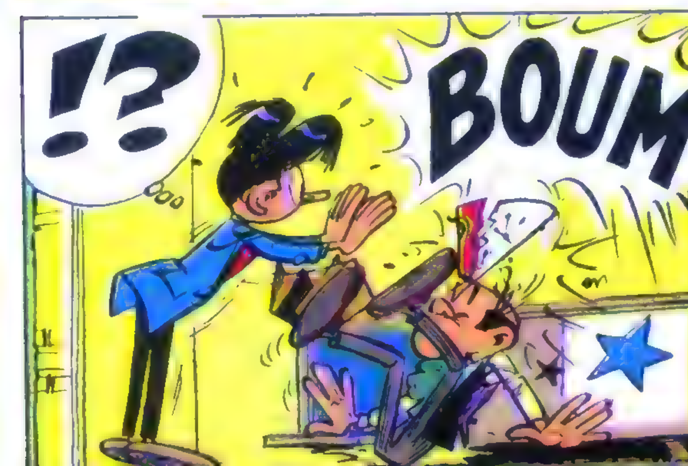

ZWEMMEN IN DE RUIMTE

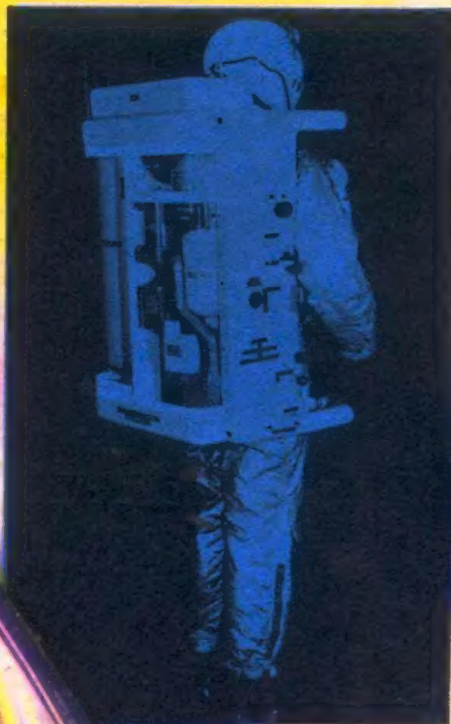

Aleksei Leonow, die als eerste mens een „uitstapje" in de ruimte maakte. Voor de Russen een belangrijke stap op weg naar de maan. Zij willen grote ruimtestations om de aarde bouwen en vandaar mensen naar de maan zenden.

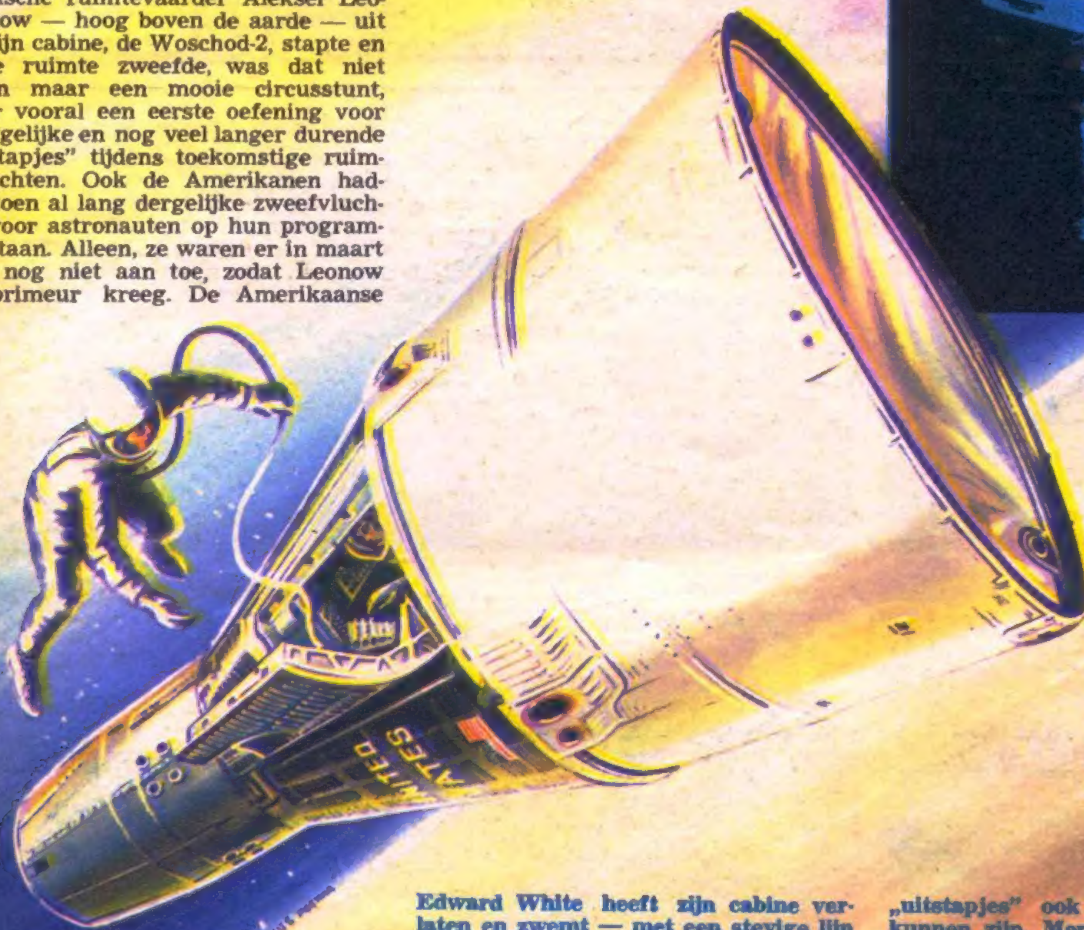
TOEN in maart van dit jaar de Russische ruimtevaarder Aleksei Leonow — hoog boven de aarde — uit zijn cabine, de Woschod-2, stapte en in de ruimte zweefde, was dat niet alleen maar een mooie circusstunt, maar vooral een eerste oefening voor soortgelijke en nog veel langer durende „uitstapjes" tijdens toekomstige ruimtevluchten. Ook de Amerikanen hadden toen al lang dergelijke zweefvluchten voor astronauten op hun programma staan. Alleen, ze waren er in maart 1965 nog niet aan toe, zodat Leonow de primeur kreeg. De Amerikaanse Gemini-astronaut Edward White wist toen dat hij (hoe dan ook) nooit meer de eerste kon zijn die deze stunt uithaalde.

Waarom zo'n uitstapje zo belangrijk is of kan zijn? Eenvoudig omdat de ruimtevaartexperts er rekening mee houden dat er tijdens langdurige ruimtevluchten weleens iets met een toestel kan gebeuren dat niet van binnenuit kan worden hersteld. Met andere woorden: de astronauten moeten erop bedacht zijn reparaties te verrichten aan de buitenkant van hun vaartuigen. Dit geldt natuurlijk vooral voor heel langdurige ruimtevluchten, zoals naar de planeet Mars. Maar er zijn nog méér redenen waarom de mogelijkheid van uitstapjes in de ruimte zo belangrijk is. De voornaamste daarvan is dat Rusland en Amerika zeer veel belang hebben bij de uitvoering van zgn. rendez-vousprocedures: het bij elkaar brengen en aan elkaar koppelen van ruimtevaartuigen of onderdelen daarvan, die door verschillende raketten zijn gelanceerd. Men wil de rendez-voustechniek gebruiken voor het samenstellen van grote ruimtestations hoog boven de aarde, uit onderdelen die afzonderlijk worden aangevoerd. Nu is men echt wel in staat om die verschillende stukken radiografisch of met behulp van stuurraketjes zo dicht mogelijk bij elkaar te brengen, maar voor het in elkaar zetten heeft men toch wel degelijk mankracht nodig. En deze ruimtelijke monteurs zullen als puntje bij paaltje komt, precies hetzelfde moeten doen als Leonow en zijn opvolgers. Ze zullen hun veilige ruimteschip verlaten en — alleen beschermd door een stevig ruimtepak-met-eigen-zuurstofvoorziening — in de ruimte zwevend hun montagewerk moeten uitvoeren. Leonow bewees dat het mogelijk is, maar méér ook niet. Zijn opvolgers — zowel Russen als Amerikanen — zouden de kans krijgen het principe nader uit te werken.

SJOERD VAN DER WERF

Tijdens latere Geminivluchten zullen Amerikaanse astronauten deze grote kast op hun rug torsen. Hij bevat twaalf ingebouwde raketjes waarmee men zich in alle richtingen kan manoeuvreren tot op ruim driehonderd meter van het eigen ruimteschip. Vier van die gasraketjes stuwen hem vooruit, vier achteruit, twee omhoog en twee naar beneden. Het zal vooral aankomen op een juiste combinatie van al die mogelijkheden. De ontwerper is een Amerikaan van Nederlandse afkomst, de heer Peter van Schaik.

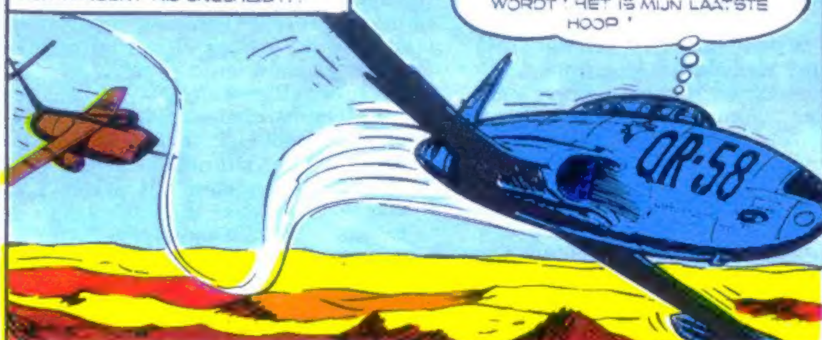

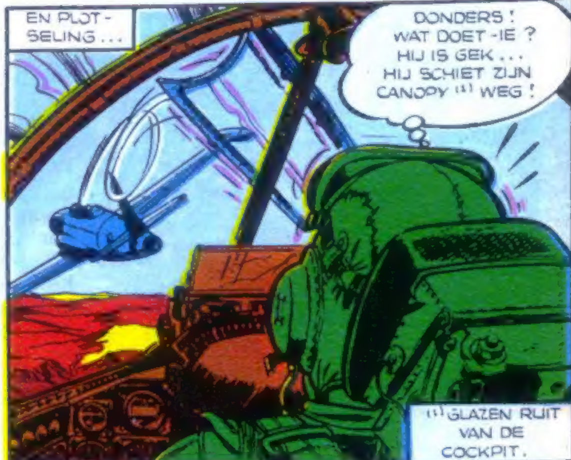
Edward White heeft zijn cabine verlaten en zwemt — met een stevige lijn aan het ruimtevaartuig verbonden blijvend — als een levende kunstmaan door de ruimte. De Amerikanen hebben eerlijk toegegeven dat dergelijke „uitstapjes" ook van militair belang kunnen zijn. Men zou een (militaire) Gemini naar een vijandelijke kunstmaan kunnen manoeuvreren en dan een der astronauten de satelliet van nabij kunnen laten inspecteren.

een avontuur van
MICK TANGY

DE VERLOREN

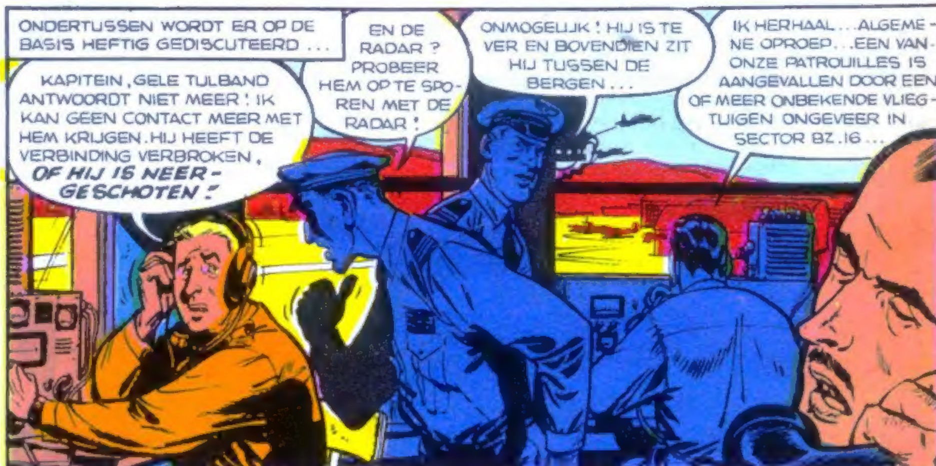

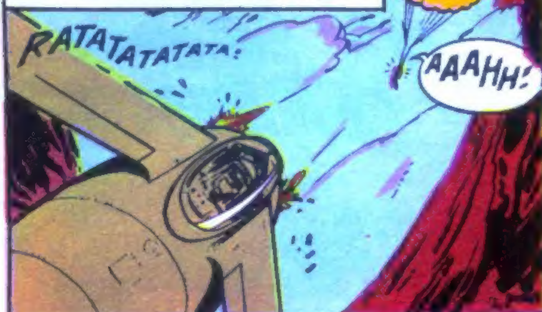

RAKET

Een geheimzinnig vliegtuig heeft het toestel van IJzervreter neergeschoten. De laffe Saint-Hélier weet zich geen raad meer en probeert zelfs niet zich te verdedigen....

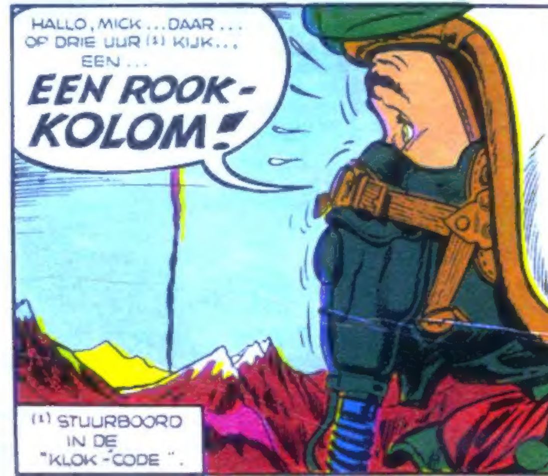

DE VERLOREN RAKET

WORDT VERVOLGD